

var hans fulde og faste Overbevisning, at alt er i den skønneste Orden der, og naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at det er en noget — jeg ved ikke, om jeg maa sige — teoretisk Interesse, der leder ham til at komme med Forslaget i § 2. — Den anden af disse Bemærkninger var, at den højtærede Minister fremhævede, at det er en Misforstaaelse, naar man opfatter § 1 som Betaling for, at man gaar ind paa Indskrænkningerne i § 2. Saaledes havde jeg opfattet Forholdet. Jeg havde opfattet Forholdet saaledes, at § 1 indeholdt en Del Forslag, som man kunde antage, at den store Del af Befolkningen vilde synes godt om, og som man havde stillet op i det Haab, at saa § 2 til at glide ned. Nu glæder det mig meget at høre, at Forholdet slet ikke er saaledes, men at Forholdet er det, at den højtærede Minister har opdaget to Rækker af Mangler ved de bestaaende Kreditforeninger. Den ene Række, som angaar Ublaasene, søges rettet ved § 1, den anden Række, som angaar Bestyrelsen af Kreditforeningerne, søges rettet ved § 2. Men naar Forholdet er det, at Lovforslaget altsaa er en Rettelset af to Rækker Mangler ved det bestaaende, forekommer det mig, at den højtærede Minister allerede vilde have vundet noget — nemlig det halve — naar han kunde saa sin Krig frem og saa den ene Række Mangler rettede, og at han altsaa, naar andet ikke kan være, vil kunne gaa ind paa at lade Rettelsen af den anden Række Mangler hvile, indtil det gunstige Øjeblik dertil kommer. Det er disse Udtalelser af den ærede Minister, som jeg har ønsket at fremhæve, fordi de forekomme mig at give godt Haab om en Overenskomst med Genhyn til denne Lov, saa at Ministeren faar de Mangler rettede, som tilstregtes rettede ved § 1, og opsætter det andet til bedre Tid og Lejlighed.

Bluhme: Over for det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) maa jeg bemærke, at den Beregning, jeg har stillet op, skal nok saa Lov til at staa. Jeg regner tilstrækkelig godt. (Ufbrydelse). Det ærede Medlem kan være aldeles sikker paa, at Beregningen er rigtig. En anden Ting er, at Reserverfonden naturligvis er til for at kunne dække eventuelle Tab. Men de Tab, som vore Kreditforeninger have lidt, ere jo ikke saa store, eftersom det, om jeg husker ret, blev opløst i Fjor, at hele det Tab, Kreditforeningerne havde lidt, var mindre end Renten af Reserverfonden for et Aar. Saaledes tror jeg omfrent det var, i alt Fald for de tydfte Kreditforeningers Vedkommende, som jeg nærmest kender til.

Altsaa, forudsat at der aldeles intet Tab var ved Kreditforeningerne, men disse gif deres jævne Gang uden at overtage noget Pant, vilde blot ved Indbetaling af $2\frac{1}{2}$ pCt. hele Laanet uden Amortisation være afdraget i Løbet af ca. 90 Aar, saa længe Renten er 4 pCt. Det er sikkert, det kan slet ikke modsiges. Jeg mener altsaa, at man i saa Tilfælde har sat ganske godt i Sparekassen ved at indbetale de $2\frac{1}{2}$ pCt., og det forekommer mig aldeles urimeligt, at det ærede Medlem vil paakalde et Formynderskab for alle os Landmænd og sige til os: I skulle foruden det, I gøre der, være saa gode hvert Aar at sætte bethdeligt i Sparekassen. Der er ingen anden borgerlig Stilling i Livet, til hvilken man kommer saaledes og siger: Vær saa artig, for at du kan saa Ret til at ordne dine Pengeforhold, skal du samtidig sætte i Sparekassen. Det er kun til Landmændene, man taler saaledes, og der er dog ingen anden Livsstilling, hvor man saaledes som i Landbruget søger at sætte i Sparekassen i Kraft af hele sin Virksomhed, idet man søger at bringe Jordbruget frem. Jeg kan altsaa ikke indse, at der er noget i Vejen for at tilvejebringe uamortifiable Laan.

Bust: Det ærede Medlem (Bluhme) glemmer vistnok, naar han stadig optræder mod Loven her, at der er noget, som hedder Røbstadkreditforeninger. Hvis han kender lidt til, hvorledes de ere indrettede, maa han jo vide, at de ogsaa skulle betale Laanene lige saa vel som andre Kreditforeninger, og deres Forhold passe vist temmelig nær med vore Forhold, saa det ærede Medlem har ikke Lov til stadig at tale om, at det kun gælder Landmændene. — Endnu skal jeg kun sige, at jeg jo har vist det ærede Medlem, at Pengene i den Kreditforening, jeg nærmest kender, ikke blive staaende i Sparekassen, men komme Medlemmerne til gode, saa det maa det ærede Medlem jo heller ikke glemme. Pengene blive ikke staaende hverken i 70 eller 100 Aar, men de paagældende saa dem tilbage. Det lindes dem i den aarlige Udelse, og det maa have Betydning, navnlig ved de uamortifiable Laan, thi Meningen med disse fulde være den, at den aarlige Udelse ikke blev saa stor. Den vedkommende skulde være fri for at flemmes for haardt ved den aarlige Udgift.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg vil blot over for det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) sige, at det selvfølgelig aldrig har været min Mening, at Interessenterne i Husmandskredit